caro cōtinue ligata scz per timorem
dei p eius amorem a pudorem peccādi
Propter timorē qr deꝰ ē iustꝰ a iuste
peccatorē iudicat ad penā ꝓpetuam
Hec est cathena p̄ma cum qua caro
misera ligetur ne deū offendat a salutē
ꝓpriam perdat. Secūda cathena est a-
mor dei qr homo tenetur ipm sup ōnia
diligere etiā plus q̄ seipsū. ꝓpter eiꝰ
amorē teipsū debes refrenare a viciis
a ꝯcupiscētiis cauere Et q̄re debes ip-
sum intantū diligere? Certe qr te cre-
auit. te plasmauit. te ad silitudinez
suā fecit. te redemit. a vitā eternā da-
bit. Tercia cathena. est pudor homī
peccare in ꝯspectu dei. qr omnia vidz
etiā minimā cogitationē quā in cor
de habes. ꝓpter ista tria homo debet
seipsū cohibere nullo mō deū p pctm̄
offendere. Senescallꝰ est homo cui tr̄-
didit aīam cū quīqz sēsibꝰ et carnem
sicut dedit ad regendū vt p eis rn̄deat
qn̄ dn̄s nr̄ ihs xp̄s ad iudiciū veneit
Sed miser homo qui nō diligit deum
cathenas frangit. qr postponit dei ti-
morē nō curat cogitare q iusto iudi-
cio hominē eternalr dānat. postpōit
dei amorē. nō curat pēsare quāta iu-
dicia amoris ei oñdit. q eū de nihilo
plasmauit ad eiꝰ silitudinē fecit. eum
sua ymagine d̄ina decorauit. p eo se
humiliauit. Naturā nrām assūpsit.
ꝓprio sanguine eū redemit. Nec pu-
dorem peccādi coraz dn̄o deo suo hūit
Omnia in cōtrariū ꝓpetrata animaz
suā occidit. ideo cū veneit dies iudicij
tunc apparebit peccator et nō poterit
ad obiecta respondere Tunc deꝰ tr̄det
eū tortoribz infer̄libz sicut ip̄e testat
Math. xxv. Ite maledicti ī ignem
eternuz. Studeamꝰ ergo ante omnia
animā a peccato custodire si desidera-
mus ad eternā vitā peruenire.

De inexcrabili dolo vetularū Capitulum. Cxxviij.

Imperatrix q̄dam erat in cuiꝰ
imperio eāt q̄dam miles qui
nobilem vxorē a castā atqz de
coraz habebat. Contigit q miles ad
peregrinandū perrexit s̄ prius vxori
dixeāt Nullū custodē vltr̄ te dimitto
qr satis credo q nō indiges. Parato
comitatu abijt. vxor vero caste viuēdo
domi remansit. Accidit semel q p̄cibz
cōpulsa cuiusdā sue vicine epulandi
causa domū suaz ingredētur q̄ pacto
ad ꝓpria remeauit. quā q̄dā iuuenis
aspectaz ardēti amore cepit amare et
pluimos nūcios ad eā direxit cupiēs
ab illa quātū ardebat amari. Quibz
cōtēptis eū penitꝰ spreuit. Ille vero
se omnino cōtēptū vidēs adeo dolens
efficitur q infirmabat Sepe tn̄ illuc
ibat s̄ nihil ei valuit eo q dn̄a p oīa
eū spreuit. Accidit q̄dā die q versus
ecc̄iam prexit dolens ac tristis obuiā
ei hūit quādā vetulā in ꝓposito scām
reputatā. q̄ cū iuuenē tristez vidisset
causam tāte tristicie ab eo q̄siuit At
ille. Quid ꝓdest m̄ tibi narrare? At
illa. Oportet q vulnꝰ tuū detegas: si
operā medicātis expectas Ideo oñde m̄
cāz tāti dolorꝭ cū dei adiutorio te cuā-
bo Iuuenis cū h̄ audisset oñdit ei quō
dn̄am dilexit. Ait vetula. Perge cito
ad domū tuā qr īfra breue tp̄s te cuā-
bo His dictis iuuenis ad domū prexit
a vetula ad ꝓpria remeauit Vetula ista
quādā caniculā habebat quā duobz
diebz ieiunare coegit a die tr̄cia panē
synapi ꝯfectū canicule ieiunāti dedit
quē cū gustasset pre amaritudīe oculi
eiꝰ lacrimabāt tota die Tūc vetula ad
domū dn̄e prexit cū canicula quā iu-
uenis dilexit tantū. Statī a dn̄a ē hōri-
fice suscepta eo q reputabat scā. Dū
aūt ad inuicē sederēt dn̄a paruā cani-
culā lacrimantē respexit: admiābatur
multū a q̄siuit cāz Ait vetula O kr̄ma
aīca noli querē q̄re lacrimat qr tantū
dolorē hz q vix poterit tibi intimari.
Dn̄a vero magis ac magis instigabat
vt dicēt Cui vetula. Hec canicula erat
filia mea casta nimis a decora quaz
iuuenis q̄dā vehemēt adamauit s̄ adeo
casta eāt vt oīo spernēt illū amorez
vn̄ iuuenis tātū dolēs p̄ dolorē mortuꝰ

est p q̃ culpa dei sutit filiā meā i ca-
mulā sicut tu vides. Hijs dictis ꝛcepit vetula flere dicēs. Quotiēs filia mea recolit q̃ tā pulchra puella erat a mō camicula flet a cōsolari nequit ymmo oēs ad fletū excitat p nimio dolore Audiēs ꝗ dña intr̃ se cogitabat. Heu me simili mō me q̃dā iuuenis diligit a p amore meo īfirmat. a totū p̃cessū vetule narrauit. vetula hec audiens ait O karissima dña noli amorē iuuenis spernē ne forte a tu mutaberis in camiculā sicut filia mea q̃ꝗ esset dampnū intolerabile. Ait dña vetule. O ꝗ matrona date michi sanū ꝛsiliū vt nō sim camicula. Que ait. Cito p illo iuuene mitte a voluntatē suā sine vlteiori dilatiōe facias. At illa. Rogo sāctitatē tuā vt tu pgas ad eū a tecū ducas: scādalū posset esse si aliꝰ ad eū accederet. Cui vetula Tibi cōpatior. libēt̃ tibi eū ad ducā Pertexit a iuuenē secū duxit a cū dña dormiuit. Et sic p vetulā domīa adulteriū ꝛmisit ¶ Moālizaᵒ.

O Arissimi: iste miles ē xp̄s Vxor casta a decora: aīa p baptismū lota cui dedit deꝰ libēr arbitriū a fue voluntati tr̃didit. quō de ꝗ mundo ad patrē ascēdit. Mulier ista. s. aīa inuitat ad ꝛuiuiū: q̃tiēs īclinat ad carnalē cōcupiscētiā. Quia ꝛuiuiū hoīs carnal ē sēp ī delitijs viuere Stati iuuenis. a. mūdi vanitas eā inquātū potest alliciat vt ei adhereat Si vo nō cōsēserit adest vetula. s. dyabolꝰ q̃ circuit q̃rēs quā deuoret aīa: s. p̄ncipaliter q̃ p̄tū p̄t sollicitat vt pctō cōsētiat Et quōᵗ Certe oñdit sibi camiculam flētē. Camicula ē spes lōge vite a mīmis ꝗ dei mīa p̄sumē quā multi hnt intātū: q̃dto ad pctm̄ declinat. Ꝛta sicut camicula ista ex sinapi lacrimabat. sic spes sepiꝰ aīa: affligit ne ad veritatē attīgat intm̄ q̃ ꝗ peccato cōsentit Si ergo volumꝰ castitatē aīe ꝗuare a mūdi deceptiōꝫ precauere fugiamꝰ mūdū fuope. q̃ omne q̃ꝗ ē ī mūdo aut est supbia vite aut ꝛcupiscentia oculorum aut cōcupisētia carnis. a ideo sūmū remediū ē illū deseliq̃re si volumꝰ p̄miū etnū obtinere.

Nō ꝗ iudicibꝰ malꝰ C. C. xxix.

Erat q̃dā īpator qui statuit p lege q̃ sub pena graui q̃libꝫ iudex rē iudicaēt a si ꝛriū facēt nullo mō mīam inuenirēt. Accidit casus q̃ q̃dā iudex muneribꝫ corruptꝰ falsū iudiciū dedit. Impator cū ꝗ audisset fuis fuis p̄cepit vt eū excoriarēt. a sic factum est. pellem eiꝰ in loco vbi iudex sedere debēt posuit ad significandum q̃ ille iudex cogitaret q̃ amplꝰ falsū iudiciū non daret. Rex vo filiū iudicis defūcti iudicē ꝛstituit dicens ei Sedebis sup pellē patris tui vt iudices populū meū Si vo aliq̃s affert tibi donū vt declines a via recta: ad pellē patris tui respice ne tibi ꝗ idē ꝛtīgat ¶ Moālizaᵒ

O Arissimi Iste impator ē dominꝰ noster ihs xp̄s qui istā legē edidit. vnde Deuterōmij. Iudices a magistratus cōstitues ꝛc̃. Ipse vo recte a oī tpe nos iudicat q̃ p̄ nr̄ celestis totū iudiciū filio dedit Iudex q̃ male iudicauit ē q̃libꝫ ꝗ q̃ hꝫ seipsū quātū ad vite rectitudinē iudicare quid a quātū ꝛ deū deliquit Si vero aliq̃s vestrū sit muneribꝰ id ē malis hūoribꝰ corruptꝰ debet excoriari. a. in ommibꝰ vitijs suis p penitentiam denudari. vt poterit dicere verbum illud iob. Pellem pro pelle a quicq̃d homo habet dabit p anima sua. Pellis que ponit p memoria in sede: est xp̄i passio quā homo debet habere retētā ī sede cordis sui. ne cōtra deū a salutē aīe sue deliquat sicut scriptū est Memorare nouissima tua a in eternū nō pēcab. Xp̄s nō tm̄ pellē ī sede crucis p nob dedit ꝗ etiā vitā. a ideo si veri filij sumꝰ: eū p pctm̄ offendere nō debemꝰ Et si ꝛtīgit nos labi respiciamꝰ ad crucē q̃ ꝗtū p nob sustinuit vt emēdemꝰ cū opibꝫ misericordie a p cōsequēs vitā eternā obtinebimꝰ